

УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Копія

05 жовтня 2022 року слідчий суддя Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська Дружинін К. М., за участю секретаря Бунакової С. О., прокурора Попудько С. І., захисника Безрук С. В., розглянувши у відкритому судовому засіданні у м. Дніпрі, у режимі відео конференції, клопотання старшого слідчого Відділу розслідувань особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Донецькій області Фоменко І. С., яке погоджене прокурором відділу Донецької обласної прокуратури Лимарєвим Є., про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №12022050000000790 від 21.09.2022 року, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, -

встановив:

До суду надійшло клопотання старшого слідчого Відділу розслідувань особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Донецькій області Фоменко І. С., яке погоджене прокурором відділу Донецької обласної прокуратури Лимарєвим Є., про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №12022050000000790 від 21.09.2022 року, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України

В обґрунтування клопотання зазначено, що Слідчим відділом розслідування особливо тяжких злочинів слідчого управління Головного управління Національної поліції в Донецькій області проводиться досудове розслідування кримінального провадження внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022050000000790 від 21.09.2022, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України

Вказане кримінальне провадження було виділено 21.09.2022, з матеріалів досудового розслідування за № 12022050000000637 від 15.07.2022 року.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Латиш Г. В. з 29.04.2016 до 09.07.2021 працювала на посаді спеціаліста сектору статистичної роботи та звітності управління інформаційно-аналітичної підтримки ГУНП в Донецькій області, останню було звільнено зі служби згідно наказу ГУНП в Донецькій області №252 о/с від 06.06.2022.

У відповідності до ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Водночас Латиш Г. В. в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. 1, 2, 17, 19 Конституції України, зрадила українській державі та всьому Українському народові, добровільно зайнявши посаду в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто вчинила злочин проти основ національної безпеки України, за наступних обставин. Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом. Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що

територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села. Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області. Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України. Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і Збройних Сил РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі. Своєю злочинною метою співучасники з числа представників влади та Збройних Сил РФ вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців Збройних Сил РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим ім. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та Російської Федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів. При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання. З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей РФ, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України. Вказаний план повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів, викладених виступі начальника ГШ ЗС РФ Герасимова В.В. перед Академією військових наук РФ доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка у подальшому отримала назву «доктрина Герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невоєнним заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протестного потенціалу населення, інформаційних протиправних та воєнних заходів прихованого характеру. У подальшому, з грудня 2013 року до квітня 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ масованих акцій південно-східних регіонів України злочинних дій, направлених на порушення територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості РФ на території України, представники влади та Збройних Сил РФ, на виконання спільного злочинного плану, спрямованого на застосування засобів масової інформації розпалювання в Україні між громадянами шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності з грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів РФ здійснювали агітаційно-пропагандистські заходи, вказувалося на хибність європейської

вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекинування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалася їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань. Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалося спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знуцання над російськомовним населенням України. Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та Збройних Сил РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту Російської Федерації (далі – ЧФ РФ), що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ Збройних Сил РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим. Також, представниками влади і Збройних Сил РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави. У березні - квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України. В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 06 квітня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 07.04.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»). З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення. В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, Російської Федерації на території Донецької області так званої «ДНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію. 19.02.2022 керівництвом РФ в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, ст. ст. 30, 30-1 Закону України «Про охорону дитинства» на тимчасово окупованій території Донецької області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Донецької області, в тому числі неповнолітніх,

для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України. Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків. 24 лютого 2022 року указом президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому неодноразово продовжено, востаннє до 21.11.2022. Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або як перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 27 квітня 2022 року» Маріупольська міська територіальна громада Донецької області включена до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або як перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 30 квітня 2022 року. Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована російською федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Тимчасова окупація російською федерацією території України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав. Згідно п. 6 ст. 1-1 зазначеного Закону окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур російської федерації функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг. Згідно п. 7 ст. 1-1 вказаного закону тимчасово окупована російською федерацією територія України – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації. Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 3 вказаного закону тимчасово окупована територія визначається сухопутна територія тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цій території. Згідно «Указа главы Донецкой Народной Республики № 5 от 08.11.2014 года» від 27.05.2016 року встановлено, що «17 июля 2014 года Совет Министров Донецкой Народной Республики принял постановление № 17-4 «О создании Министерства внутренних дел Донецкой Народной Республики». Так, приблизно на початку квітня 2022 року (точна дата тимчасово окупованої території України досудовим розслідуванням не встановлена) військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, спільно з представниками так званої «ДНР», які є частиною окупаційної адміністрації РФ, здійснили тимчасову окупацію територій Донецької

області, а саме Маріупольського району з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами. Після чого представниками «ДНР» на окупованих територіях створено у складі так званого «МВД ДНР» територіальні підрозділи поліції, серед яких «Межрайонный регистрационно-экзаменационный отдел №2 по обслуживанию г. Мариуполя, Володарского и Першотравневого районов», який входить до «Управления госавтоинспекции МВД ДНР». Згідно «Постановления народного совета донецкой народной республики» від 07.08.2015 року було прийнято «Закон о полиции ДНР». Так відповідно ч. 1 ст. 1 так званого закону о поліції (Полиция – это государственный вооруженный орган исполнительной власти, предназначенный для защиты жизни, здоровья, прав и свобод человека и гражданина, интересов общества и государства от противоправных посягательств, охраны общественного порядка и обеспечения общественной безопасности). Так, у липні 2022 року (більш точний час органами досудового розслідування не встановлений), Латиш Г.В. пройшла співбесіду з представниками так званої «днр», які є частиною окупаційної адміністрації рф, на предмет її переходу на сторону окупанта. У ході вказаної співбесіди Латиш Г.В. дяючи умисно надала згоду представникам т.з. «днр» на добровільне зайняття посади в «Межрайонном регистрационно-экзаменационном отделе №2 по обслуживанию г. Мариуполя, Володарского и Першотравневого районов», який входить до «Управления госавтоинспекции МВД ДНР».

Продовжуючи виконувати свій злочинний умисел, спрямований на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, Латиш Г.В., згідно відеоролика розміщеного 14.07.2022 на відеохостингу «YouTube» під назвою «В Мариуполе возобновляется работа МРЭО ГАИ», здійснює колабораційну діяльність, а саме знаходячись в приміщенні адміністративної будівлі т.з. «Межрайонного регистрационно-экзаменационного отдела №2 по обслуживанию г. Мариуполя, Володарского и Першотравневого районов», розташованого за адресою: м. Маріуполь, вул. Нове Життя, 14, працює у вищевказаному незаконно створеному правоохоронному органі, який входить до «Управления госавтоинспекции МВД ДНР» та здійснює прийом документів, з метою реєстрації транспортних засобів на території т.з. «днр».

Таким чином, Латиш Г.В. об'єднано підозрюється в добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

14 вересня 2022 року Латиш Г.В. було повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

У зв'язку з неявкою за викликом слідчого та ухиленням від слідства, 21.09.2022 Латиш Г.В. оголошено у розшук, здійснення якого в подальшому доручено оперативному підрозділу УКР ГУНП в Донецькій області.

Підозра Латиш Г.В. у даному кримінальному провадженні об'єднано підозрюється зібраними доказами, а саме: оглядом відеохостингу «YouTube» від 16.07.2022, допитом свідка Щербачова А.М.; протоколом впізнанням за фотознімками за участі Щербачова А.М.; протоколом огляду відеозапису за участі Щербачова А.М.; допитом свідка Паращенко О.С.; протоколом впізнанням за фотознімками за участі Паращенко О.С.; протоколом огляду відеозапису за участі Паращенко О.С.

14.09.2022 на офіційному сайті Газети Кабінету Міністрів України «Урядовий кур'єр» та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора опубліковано повістки про виклик підозрюваної Латиш Г.В. - на 19, 20 та 21 вересня 2022 року. Однак підозрювана на виклик не з'явилась. Відповідно підпункту 6 пункту 3 розділу III Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25.04.2022, затвердженого наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України за № 75 від 25.04.2022, м. Маріуполь, Донецької області, перебуває в тимчасовій окупації. Таким чином, в ході досудового розслідування встановлені фактичні дані, що підозрювана Латиш Г.В. знаходиться на тимчасово окупованій території Донецької області.

Згідно із ч. 5 ст. 139 КПК України, ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження. Згідно з ч. 2 ст. 297-1 КПК України, спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, передбаченого статтею 111 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який

переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду. Відповідно до ч. 8 ст. 135 КПК України, повістка про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, у випадку обґрунтованої неможливості вручення їй такої повістки, публікується в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. Особа, вважається такою, яка належним чином повідомлена про виклик, з моменту опублікування повістки про її виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. Враховуючи, що підозрювана Латиш Г.В. на теперішній час переховується від органів досудового розслідування, перебуває на тимчасово окупованій території України, тому, відповідно діючого законодавства зазначена особа належним чином повідомлена про виклик на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора та у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження.

Крім того, п. 2 ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року № 1207-VII встановлено, що вимога про оголошення у міждержавний або міжнародний розшук не поширюється на випадки, якщо вирішується питання про застосування стосовно цих осіб спеціального кримінального провадження.

Досудовим розслідуванням достовірно встановлено, що підозрювана Латиш Г.В. ухиляється від явки на виклик слідчого (не прибув на виклик без поважної причини більше як два рази), перебуває на тимчасово окупованій території Донецької області у м. Маріуполь працює у «Межрайонном регистрационно-экзаменационном отделе №2 по обслуживанию г. Мариуполя, Володарского и Першотравневого районов», який входить до «Управления госавтоинспекции МВД ДНР», у зв'язку із чим її оголошено у розшук, за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України. Таким чином наявні достатні підстави для проведення у кримінальному провадженні № 12022050000000790 від 21.09.2022 стосовно підозрюваної Латиш Ганни Вікторівни, 09.01.1993 р.н., спеціального досудового розслідування кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України. Відповідно до Розпорядження Верховного Суду від 08.04.2022 р. № 17/0/9-22 "Про зміну територіальної підсудності судових справ в умовах воєнного стану" відповідно до частини сьомої статті 147 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" враховуючи неможливість судами здійснювати правосуддя під час воєнного стану: змінено територіальну підсудність судових справ Красноармійського міськрайонного суду Донецької області на Красногвардійський районний суд м. Дніпропетровська. Відтак, враховуючи положення п. 1 ч. 2 ст. 132 КПК України, розпорядження ВС від 08.04.2022 розгляд вказаного клопотання належить до юрисдикції Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська. У зв'язку з чим, слідчий звертається до суду з даним клопотанням.

У судовому засіданні прокурор підтримав клопотання, просив його задовольнити.

Захисник підозрюваного у судовому засіданні просив вирішити питання на розсуд суду.

Вислухавши думку прокурора, захисника, вивчивши подане клопотання та додані до нього матеріали, якими обґрунтовується необхідність здійснення спеціального досудового розслідування вважаю за необхідне задовольнити клопотання, виходячи з наступного.

Згідно з ч. 1, 2 ст. 297-1 КПК України, спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді 111², 112, 113, 114, 114¹, 114², 115, 116, 118, частиною другою статтями 109, 110, 110², 111, 111¹ статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146¹, 147, частинами другою п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258¹, 258², 258³, 258⁴, 258⁵, 348, 364, 364¹, 365, 365², 368, 368², 368³, 368⁴, 369, 369², 370, 379, 400, 408, 436, 436¹, 437, 438, 439, 440, 441

442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

У судовому засіданні встановлено, що в провадженні слідчого управління Головного управління Національної поліції в Донецькій області перебуває кримінальне провадження №12022050000000790 від 21.09.2022 року, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Згідно з отриманою в ході досудового розслідування інформацією, на даний час Латиш Г.В. перебуває на тимчасово окупованій території Донецької області у м. Мариуполь, працює у «Межрайонном регистрационно-экзаменационном отделе №2 по обслуживанию г. Мариуполя, Володарского и Першотравневого районов», який входить до «Управления госавтоинспекции МВД ДНР».

14.09.2022 року у спосіб, передбачений КПК України, відповідно до вимог ч. 1 ст. 278, ч. 3 ст. 111, ч. 2 ст. 135 КПК України, Латиш Ганну Вікторівну, 09.01.1993 року народження, повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Постановою старшого слідчого відділу розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Донецькій області Фоменко І.С. від 21 вересня 2022 року, Латиш Ганну Вікторівну, 09.01.1993 року народження, оголошено в розшук.

Згідно з ч. 1 ст. 297-4 КПК України, слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Оскільки, у судовому засіданні було встановлено, що існує обґрунтована підозра вчинення Латиш Г.В. кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, яка умисно переховується від слідства та суду на тимчасово окупованій території України, з метою уникнення кримінальної відповідальності, у зв'язку з чим вона оголошена у розшук, то є всі підстави визначені законом для здійснення спеціального досудового розслідування щодо підозрюваної Латиш Г.В.

Враховуючи вищевикладене, слідчий суддя дійшов висновку про задоволення клопотання слідчого.

На підставі викладеного та керуючись ст. ст. 110, 297-1, 297-4, 309 КПК України, -

постановив:

Клопотання старшого слідчого Відділу розслідувань особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Донецькій області Фоменко І.С., яке погоджене прокурором відділу Донецької обласної прокуратури Лимарєвим Є., про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №12022050000000790 від 21.09.2022 року, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, - задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №12022050000000790 від 21.09.2022 року, відносно підозрюваної Латиш Ганни Вікторівни, 09.01.1993 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Зобов'язати прокурора у кримінальному провадженні відомості про здійснення спеціального досудового розслідування внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Ухвала підлягає негайному виконанню з моменту її оголошення та оскарженню не підлягає.

Слідчий суддя

К.М. Дружинін

Відповідає
оригіналу